

מקור המאמר בזהר פרשת נשא דף קכא ע"ב - קכב ע"א
הצדיק והרשע משפיעים על כל העולם

אִישׁ או אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חַטָּאת הָאָדָם וְגו'. (במדבר
 ה) **תָּא חוּי, כְּתִיב (שופטים ד) וְחָבַר הֶקְיִנִי נִפְרַד**
מִקִּינָא מִבְּנֵי חוּבֵב חוֹתֵן מִשָּׁה וְגו', וְחָבַר הֶקְיִנִי מִבְּנֵי
בְּנוֹי דִּיתְרוֹ הוּהוּ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שמואל א טו) וַיֹּאמֶר
שָׂאוּל אֶל הֶקְיִנִי וְגו'. אֲמַאי אֶקְרִי קִינִי. וְהָא אִוְקְמוּהָ.
וְכְתִיב (בראשית טו) אֶת הֶקְיִנִי וְאֶת הֶקְיִנִיזִי. וְאַתְמַר דְּעֵבֵד
קִנָּא בְּמִדְבָּרָא, כְּעוֹפֵא דָא, בְּגִין לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא,
וְאַתְפְּרֵשׁ מִן מָתָא, נִפְרַד מִקִּינָא, אֶתְפְּרֵשׁ מִהֵהוּא עֵמָא
דְּהוּה בְּקִדְמִיתָא, וְאַתְדַּבֵּק בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,
נִפְרַד מִקִּינָא.

וְכִתְבָהּ בְּרַחֲמֵי ה' אֵלֶיךָ וְיִשְׁכַּחְךָ ה' וְיִסְוֶה לְךָ וְיִפְרֹד
מִקִּינָא מִבְּנֵי חוּבֵב חוֹתֵן מִשָּׁה וְגו', וְחָבַר הֶקְיִנִי מִבְּנֵי
בְּנוֹי דִּיתְרוֹ הוּהוּ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שמואל א טו) וַיֹּאמֶר
שָׂאוּל אֶל הֶקְיִנִי וְגו'. אֲמַאי אֶקְרִי קִינִי. וְהָא אִוְקְמוּהָ.
וְכְתִיב (בראשית טו) אֶת הֶקְיִנִי וְאֶת הֶקְיִנִיזִי. וְאַתְמַר דְּעֵבֵד
קִנָּא בְּמִדְבָּרָא, כְּעוֹפֵא דָא, בְּגִין לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא,
וְאַתְפְּרֵשׁ מִן מָתָא, נִפְרַד מִקִּינָא, אֶתְפְּרֵשׁ מִהֵהוּא עֵמָא
דְּהוּה בְּקִדְמִיתָא, וְאַתְדַּבֵּק בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,
נִפְרַד מִקִּינָא.

וְכִתְבָהּ בְּרַחֲמֵי ה' אֵלֶיךָ וְיִשְׁכַּחְךָ ה' וְיִסְוֶה לְךָ וְיִפְרֹד
מִקִּינָא מִבְּנֵי חוּבֵב חוֹתֵן מִשָּׁה וְגו', וְחָבַר הֶקְיִנִי מִבְּנֵי
בְּנוֹי דִּיתְרוֹ הוּהוּ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שמואל א טו) וַיֹּאמֶר
שָׂאוּל אֶל הֶקְיִנִי וְגו'. אֲמַאי אֶקְרִי קִינִי. וְהָא אִוְקְמוּהָ.
וְכְתִיב (בראשית טו) אֶת הֶקְיִנִי וְאֶת הֶקְיִנִיזִי. וְאַתְמַר דְּעֵבֵד
קִנָּא בְּמִדְבָּרָא, כְּעוֹפֵא דָא, בְּגִין לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא,
וְאַתְפְּרֵשׁ מִן מָתָא, נִפְרַד מִקִּינָא, אֶתְפְּרֵשׁ מִהֵהוּא עֵמָא
דְּהוּה בְּקִדְמִיתָא, וְאַתְדַּבֵּק בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,
נִפְרַד מִקִּינָא.

אִישׁ או אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חַטָּאת הָאָדָם וְגו'. (במדבר ה). **בְּאִ**
רְאֵה, כְּתִיב (שופטים ד) וְחָבַר הֶקְיִנִי
נִפְרַד מִקִּינָא מִבְּנֵי חוּבֵב חוֹתֵן מִשָּׁה
וְגו'. וְחָבַר הֶקְיִנִי מִבְּנֵי בְּנוֹי שְׁל
יְתְרוֹ הִיָּה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שמואל א-א
טו) וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל הֶקְיִנִי וְגו'. לְמָה
נִקְרָא קִינִי? וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ. וְכְתִיב
(בראשית טו) אֶת הֶקְיִנִי וְאֶת הֶקְיִנִיזִי. וְאַתְמַר דְּעֵבֵד
קִנָּא בְּמִדְבָּרָא, כְּעוֹפֵא דָא, בְּגִין לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא,
וְאַתְפְּרֵשׁ מִן מָתָא, נִפְרַד מִקִּינָא, אֶתְפְּרֵשׁ מִהֵהוּא עֵמָא
דְּהוּה בְּקִדְמִיתָא, וְאַתְדַּבֵּק בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,
נִפְרַד מִקִּינָא.

שָׁם קָדָם וְנִדְבַק בְּקִדְוּשָׁא בְּרוּחָא הוּא, נִפְרַד מִקִּינָא.
אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׂזוּכָה בְּתוֹרָה לְלַכְתָּ
וְלִהְתַּדְבֵּק בְּדַרְכֵי. שְׂכַשְׂאָדָם הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה,
מוֹשֵׁף עָלָיו רוּחַ קְדוּשָׁה עָלְיוֹנָה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (ישעיה לב) עַד יַעֲרָה
עָלֵינוּ רוּחַ מְפָרוֹם. וְכַשְׂאָדָם סוֹטָה בְּדַרְכֵי, מוֹשֵׁף עָלָיו רוּחַ
אַחֲרֵת מִצַּד אַחַר, שְׁהוּא צַד טְמָאָה,
וְצַד הַטְּמָאָה מִתְעוֹרֵר מִצַּד נֶקֶב תְּהוֹם רַבָּה, שְׁשָׁם מְדוּרֵי רוּחוֹת רַעוֹת שְׁמִזְיָקִים
לְאַנְשִׁים שְׁנִקְרָאִים מְזִיקֵי הָעוֹלָם, שְׁהָרִי מִצַּד קִינָא הָרִאשׁוֹן נִמְצָאוּ.

וַיִּתְּרוּ בְּקִדְמֵיתָא כּוּמְרָא לְעִבּוּדָּה זָרָה הָוָה, וּלְהָהוּא
 סֵטֶר הָוָה פְּלַח, וּמִשְׁךְ עָלֶיהָ רוּחָא מִהֵהוּא
 אֲתָר. וְעַל דָּא אֶקְרִי קִינִי לְבַתָּר נִפְרַד מִקְּוִן (דְּאִי),
 וְאַתְדַּבֵּק (נ"א וְאַתְחַבֵּר) בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (מֵאִי
 מְשֻׁמֵּע) דְּכָל מָאן דְּאַתְדַּבֵּק בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 וְעֵבִיד פְּקוּדֵי אֹרִייתָא, כְּבִיכּוּל, הוּא קִיִּים עַלְמִין,
 עֲלֵמָא דְלַעֲיָלָא וְעֲלֵמָא דְלַתְתָּא. וְהָא אֹקְמוּהָ,
 וְעִשִּׂיתֶם אוֹתָם כְּתִיב.

וְכָל מָאן דְּעֵבֵר עַל פְּקוּדֵי אֹרִייתָא, כְּבִיכּוּל פְּגִים
 לַעֲיָלָא, פְּגִים לְתַתָּא, פְּגִים לְגַרְמִיָּה, פְּגִים לְכָל
 עַלְמִין. מִתַּל לְאֵינוֹן מִפְּרִישי יְמִין דְּשִׁאטִּי (ס"א דְּסִסְרִין)
 בְּאַרְבָּא, קָם חַד שְׁטִיָּיא בִּינֵיהוּ, בַּעַא לְנִקְבָּא וְכוּ'.
 וְעַל דָּא אִישׁ אוּ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ וְגו', הָאָדָם וְגו'. (תָּא
 חֲזִי) (הוֹשַׁע ו)

וְכָל מִי שְׁעוּבָר עַל מְצוּוֹת
 הַתּוֹרָה, כְּבִיכּוּל פּוֹגֵם לְמַעְלָה,
 פּוֹגֵם לְמַטָּה, פּוֹגֵם אֶת עֲצָמוֹ,
 פּוֹגֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. מְשָׁל
 לְאוֹתָם סַפְנִים שְׁבִיִּים שְׁשֻׁטִים
 בְּאַנְיָה, קָם שׁוֹטָה אֶחָד בִּינֵיהֶם
 וְרָצָה לַעֲשׂוֹת חוֹר בְּסַפִּינָה וְכוּ'.

וְלִכְנָן, אִישׁ אוּ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ
 וְגו', הָאָדָם וְגו'. (בֹּא רְאֵה) (הוֹשַׁע ו)
 וְהֵמָּה כְּאָדָם עֲבָרוּ בְּרִית. אָדָם עֵבֵר
 עֵבֵר מְצוּוֹה אַחַת שֶׁל הַתּוֹרָה -
 גָּרַם לְעַצְמוֹ מִיתָה, וְגָרַם לְכָל
 הָעוֹלָם, פְּגָם לְמַעְלָה, פְּגָם
 לְמַטָּה. וְאוֹתוֹ חֲטָא תְּלוּי עַד
 שִׁיעֲמִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הָעוֹלָם כְּמִקְדָּם וַיַּעֲבֹר אוֹתוֹ פְּגָם
 מִהָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (יִשְׁעִיָּה כה)

וְהֵמָּה כְּאָדָם עֲבָרוּ בְּרִית. אָדָם
 עֵבֵר מְצוּוֹה אַחַת שֶׁל הַתּוֹרָה -
 גָּרַם לְעַצְמוֹ מִיתָה, וְגָרַם לְכָל
 הָעוֹלָם, פְּגָם לְמַעְלָה, פְּגָם
 לְמַטָּה. וְאוֹתוֹ חֲטָא תְּלוּי עַד
 שִׁיעֲמִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הָעוֹלָם כְּמִקְדָּם וַיַּעֲבֹר אוֹתוֹ פְּגָם
 מִהָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (יִשְׁעִיָּה כה)
 כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חֲטָאת הָאָדָם. (כְּתוּב)

וְהֵמָּה כְּאָדָם עֲבָרוּ בְּרִית. אָדָם עֵבֵר
 עֵבֵר מְצוּוֹה אַחַת שֶׁל הַתּוֹרָה -
 גָּרַם לְעַצְמוֹ מִיתָה, וְגָרַם לְכָל
 הָעוֹלָם, פְּגָם לְמַעְלָה, פְּגָם
 לְמַטָּה. וְאוֹתוֹ חֲטָא תְּלוּי עַד
 שִׁיעֲמִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הָעוֹלָם כְּמִקְדָּם וַיַּעֲבֹר אוֹתוֹ פְּגָם
 מִהָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (יִשְׁעִיָּה כה)
 כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חֲטָאת הָאָדָם. (כְּתוּב)

חֲטָאת הָאָדָם. (כְּתִיב) הָאָדָם, אָדָם קְדַמָּא.
 בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמַחָה ה' אֱלֹהִים דְּמַעָּה מַעַל כָּל פְּגִים וְגו'. וְלִכְנָן
 הָאָדָם - אָדָם הָרֵאשׁוֹן.

חֲטָאת הָאָדָם. (כְּתִיב) הָאָדָם, אָדָם קְדַמָּא.
 בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמַחָה ה' אֱלֹהִים דְּמַעָּה מַעַל כָּל פְּגִים וְגו'. וְלִכְנָן
 הָאָדָם - אָדָם הָרֵאשׁוֹן.

לְמַעַל מֵעַל בְּה', שְׁמִי שְׂיוֹצֵא מֵרַחֲמִים וְיוֹנֵק מִדִּין, גּוֹרֵם פָּגָם. וְלִכֵּן הִרְחַמְנָן יִצְיִלְנוּ מֵרַשְׁעֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִפְגַּמֵיהֶם. כִּמְהָ צְדִיקִים מְסַתְלָקִים בְּגִלְלָם, מִלְבֵּד לְכָל מַה שְׂגוֹרְמִים לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

לְמַעַל מֵעַל בֵּינִי, דְּמֵאֵן דִּיפּוּק מֵרַחֲמֵי, וְיִנְקָא מִן דִּינָא, הוּא גָרִים פְּגִימוּ וְכוּ', וְעַל דָּא, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן מִחַיִּיבֵי דְהָאֵי עֲלָמָא, וּמִן פְּגִימוּ דְלַהוֹן, כִּמְהָ זַכָּאִין מְסַתְלָקֵי בְּגִינֵייהוּ, בַּר כָּל מַה דְּגָרְמֵי לְעֵילָא וְתַתָּא.

ספר אור הזהר (עמוד 285)

ג) מלוי פרסו בש"ס ופוסקים קדם למוד הקבלה

אמרו חכמינו זכרונם לברכה (קדושין ל.): לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד. והקשה שם בגמרא: וכי ידע איניש כמה חי? ומתריץ: כי אמרינן ביומי, ופרש רש"י שם: ב' ימים מקרא, ב' ימים משנה, ב' ימים תלמוד. ובתוספות שם כתוב, דלא נהירא, דאפתי איכא למיפרך מי ידע כמה חי. ולכן נראה ליה לפרש "ליומי", שבכל יום ויום עצמו ישלש. וכן אנחנו נוהגים בלמוד הקבלה שבכל יום ויום אנו ממלאים כרסנו בש"ס ופוסקים, ואחר כך אנו עוסקים בקבלה, כי להמתין עד שימלא אדם פרסו בש"ס ופוסקים, מי יודע כמה חי, ועל כרחק הכונה בכל יום בפרטיות. ודברי פי חכם חן ואמת ושפתים ישק, כפרוש התוספות (גטין ט.), עין שם.

(הנאון הצדיק מורינו הרב רבי יצחק איזיק מזידיטשוב)

זכאין אינון דמשתדלי באורייתא וידעי לאסתכלא ברזא דחכמתא (רוצה לומר, שמקדם ילמד תורה הנגלית, ומכח זה ידע אחר כך להבין ולהשכיל ולראות עין בעין ברזי וסודות התורה).

(זהר חלק א' דף קצ"ה:)

אף על פי שעקר למודנו בתלמוד ובהלכות ובפסקי הדינים, מכל מקום צריך מי שחננו השם שכל ליחד מקצת שעות לחכמה הפנימית. אבל צריך שמירה אחר שמירה לכל יט אשורו מני הדרך ויבוא להגשים כלפי מעלה.

(טעמי המצוות להרדב"ו [רבי דוד בן שלמה אבן זמרא] מצוה כ"ב)

ד) אין אדם יכול לבוא למשהו השגה בגדלות הבורא מכל למודי התורה כמו מחכמת הקבלה

למוד הקבלה הוא שיועד לאדם גדלתו ורוממותו של יוצרנו ובוראנו יתברך שמו יתעלה, ואין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מכל למודנו כמו מלמודי חכמת הקבלה, ביחוד מלמוד ספר הזהר הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו מרבוי העולמות העליונים הקדושים לאין קץ וסוף ותכלית. גם בראותו בשאר ספרי המקבלים, וביחוד בכתבי האר"י זכרוננו לברכה, מהשתלשלות העולמות מרום המעלות עד עולם התחתון הזה, ובראותו גם כן אף קצת פרטי סדר הנהגתם מעולם התחתון עד רום המעלות לאין קץ ותכלית, מזה ישיג האדם קצת גדלתו ורוממותו של יוצרנו ובוראנו ברוד הוא וברוד שמו. וזה עקר פונת בריאת האדם בעולם הזה השפל והשמים, לחקר ולהשיג גדלת ורוממות יוצרו ובוראו יתברך שמו ויתעלה.

גם מלמוד חכמת הקבלה ישיג האדם קצת מעלת תורתנו הקדושה והתמימה, כי בראות האדם בספרי המקבלים, וביחוד בזהר הקדוש ובתקונים, מפרושים נפלאים ונוראים של תורתנו הקדושה, ואיך נטמן ברמז סודות גדולים ונוראים, לפעמים בתבה אחת ולפעמים באות אחת, גם בראותו רזון עליונים וסודות נפלאים ונוראים הנסתרים בציוור האותיות, וכיותר בטעמים ובנקודות ובתנין, מכל זה ישיג האדם קצת גדל מעלת תורתנו הקדושה, ועל ידי זה בא בלבו אהבת הבורא יתברך שמו ותשוקתו גדולה עד למאד מאד, כי מהשגת תורתנו הקדושה יבוא האדם גם כן לקצת השגה של הבורא יתברך שמו ויתעלה, כי אורייתא וקודשא בריך הוא חד הוא כגזבר בזהר הקדוש במקומות הרבה. וימצא האדם קצת מזה במאמרים נזכרים לעיל. ומהראוי להאריך בזה מאד, אך פרץ עלי פורץ גדר, לקצר בכל היותר אפשרי. ולכן מפליג הזהר הקדוש והתקונים בכמה מקומות גדל מעלת למוד הקבלה לאין תכלית וכו'.